Merev testként jellemzett légieszközök nemlineáris mozgásegyenletei: deriválás forgó rendszerben, impulzus és perdület tételek, mozgásegyenletek

Dr. Bauer Péter BME Közlekedés- és Járműirányítási Tanszék 2015.

Egy merev testként jellemzett légieszköznek 6 szabadságfoka van, melyek a 3 irányú elmozdulást és 3 tengely körüli szögelfordulást jelentik. Így pillanatnyi mozgásállapotát a 3 irányú sebesség és szögsebesség komponensek megadása már egyértelműen jellemzi. A teljes mozgás leírásához persze még szükséges a pillanatnyi pozíció és orientáció megadása is.

A fent felsorolt mennyiségek (pozíció, sebesség stb.) matematikailag csak egy választott koordinátarendszerhez képest írhatók le, ezért szükséges az alkalmazott koordinátarendszer(ek) megválasztása.

A nemlineáris mozgásegyenletek legkönnyebben a repülőgép (légieszköz) törzséhez kötött test rendszerre vonatkozóan vezethetők le. Ha a légieszköz legfeljebb pár kilométert tesz meg a repülése során, akkor a test rendszer mozgását elegendő az inerciarendszernek tekintett NED rendszerhez képest leírni. A test (XB, YB, ZB) és föld (NED, XE, YE, ZE) rendszereket a *Koordináta rendszerek és transzformációk* segédlet mutatja be.

A test rendszer (a légieszköz) haladó és forgó mozgást végez a föld rendszerhez képest, így a forgó rendszerben való deriválás operátorát kell alkalmazni, ami egy relatív és egy szállító részből áll. A relatív rész adja meg a vektor forgó rendszerhez képest való megváltozását, a szállító pedig a forgásból eredő megváltozást ($\underline{\omega}$ a rendszer forgási szögsebessége).

$$\frac{d}{dt}() = \frac{\delta}{\delta t}() + \underbrace{\omega \times ()}_{sz\acute{a}ll\acute{t}\acute{o}}$$
(1)

A 6 szabadságfokú merev testként modellezett repülőgép mozgásegyenletei a forgó rendszerben az impulzus- és perdület tételek alkalmazásával vezethetők le.

Az impulzus tétel alakja:

$$\underline{\mathbf{F}} = \frac{\mathbf{d}}{\mathbf{dt}} \left(\mathbf{m} \underline{\mathbf{V}} \right) \tag{2}$$

Ahol <u>F</u> a testre ható erők vektora, m a test tömege és <u>V</u> a test sebességvektora.

A perdülettétel alakja:

$$\underline{\mathbf{M}} = \frac{\mathbf{d}}{\mathbf{dt}} \underline{\boldsymbol{\pi}} = \frac{\mathbf{d}}{\mathbf{dt}} \left(\mathbf{J} \underline{\boldsymbol{\omega}} \right) \quad \mathbf{J} = \begin{bmatrix} \mathbf{I}_{\mathbf{X}\mathbf{X}} & \mathbf{0} & -\mathbf{I}_{\mathbf{X}\mathbf{Z}} \\ \mathbf{0} & \mathbf{I}_{\mathbf{Y}\mathbf{Y}} & \mathbf{0} \\ -\mathbf{I}_{\mathbf{X}\mathbf{Z}} & \mathbf{0} & \mathbf{I}_{\mathbf{Z}\mathbf{Z}} \end{bmatrix}$$
(3)

Ahol <u>M</u> a testre ható nyomatékok vektora, $\underline{\pi}$ a test perdületvektora, amit a *J* inercia mátrixból és az $\underline{\omega}$ szögsebesség vektorból képezhetünk. A J inercia mátrix felírásánál figyelembe vettük, hogy a légieszköz hossztengelye általában szimmetria tengelynek tekinthető, így egyes tengelypárra vett tehetetlenségi nyomatékok zérus értékűek.

Először repülőgép, majd egy négyrotoros helikopter síkbeli dinamika mozgásegyenleteit írjuk fel.

Az impulzus tétel esetünkben a repülőgépre felírt alakja:

$$\begin{bmatrix} F_{x} \\ F_{y} \\ F_{z} \end{bmatrix} + T_{BE} \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ m \cdot g \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ F_{T} \end{bmatrix} = m \left(\frac{\delta \underline{V}}{\delta t} + \underline{\omega} \times \underline{V} \right)$$
(4)

Itt *Fx*, *Fy*, *Fz* a repülőgépre a test rendszer tengelyei mentén ható légerők, g a gravitációs konstans, T_{BE} a föld rendszerből a test rendszerbe vivő forgatási transzformáció mátrixa, *T* a csak a test rendszer x tengelye mentén ható tolóerő.

A perdület tétel pedig:

$$\begin{bmatrix} L\\M\\N \end{bmatrix} + M_T + M_g = J \frac{\delta \underline{\omega}}{\delta t} + \underline{\omega} \times (J \underline{\omega}) = J \frac{\delta \underline{\omega}}{\delta t} + \Omega J \underline{\omega}$$
(5)

Itt *L*, *M* és *N* a test rendszer tengelyeire a légerőkből ható nyomatékok, Ω pedig az $\underline{\omega} \times$ vektori szorzás mátrix reprezentációja. A hajtómű vonó (toló) erejéből származó M_T és a forgásából származó M_g nyomatékokat a továbbiakban az egyszerűség kedvéért zérusnak tekintjük.

Az u, v, w sebesség és a p, q, r szögsebesség komponenseket figyelembe véve és a két egyenletrendszert egyesítve a 6 szabadságfokú repülőgép mozgásegyenlet rendszere:

$$\begin{bmatrix} m & 0 & 0 \\ 0 & m & 0 \\ 0 & 0 & m \end{bmatrix} \begin{pmatrix} u \\ v \\ \dot{v} \\ \dot{w} \\ \dot{p} \\ \dot{q} \\ \dot{r} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -m\Omega \\ 0 \\ -m\Omega \end{bmatrix} \begin{pmatrix} u \\ v \\ w \\ p \\ 0 \\ -\Omega \end{bmatrix} \begin{bmatrix} u \\ v \\ w \\ p \\ q \\ r \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} u \\ v \\ p \\ q \\ r \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} u \\ v \\ p \\ q \\ r \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} F_x \\ F_y \\ F_z \end{bmatrix} + T_{EB} \begin{bmatrix} 0 \\ 0 \\ m \cdot g \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ m \cdot g \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0 \\ m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} T \\ 0 \\ 0$$

A rendszer teljes megadásához szükséges a pillanatnyi sebesség és szögsebesség értékeknek, a repülőgép tömeg és inercia adatainak, a pillanatnyi légerőknek és nyomatékoknak, a gép orientációjának és a hajtómű tolóerejének az ismerete.

A megadott egyenletrendszerből a sebességek és szögsebességek deriváltjai a bal oldali együttható mátrix inverzével való átszorzás útján nyerhetők. Így egy elsőrendű, nemlineáris differenciálegyenlet rendszer adódik. A nemlinearitást elsődlegesen a $-m\Omega V$, $-\Omega J\omega$ tagok adják, de a légerők, nyomatékok és a tolóerő is lehet a sebesség és szögsebesség értékek függvénye.

Négyrotoros helikopter síkbeli dinamikája

Négyrotoros helikopter oldalnézetét ábrázolja a 1. ábra.

1. ábra Négyrotoros helikopter oldalnézete

Itt (X_E, Z_E) a föld, (X_B, Z_B) pedig a test koordináta rendszerek. A mozgásegyenletek felírásához az impulzus tételt az X és Z tengelyek mentén, a perdület tételt pedig az Y tengelyre vonatkozóan szükséges felírni test rendszerben. Az impulzus tétel két egyenlete:

$$\begin{split} & m\dot{u} = -mg \cdot \sin\theta - c_x u^2 \\ & m\dot{w} = mg \cdot \cos\theta - c_z w^2 + F_1 + F_2 + 2F \end{split}$$

Itt *m* a helikopter tömege, *g* a gravitációs konstans, θ a helikopter bólintási szöge (felfelé pozitív), $c_x c_z$ a tengelyek menti ellenállás tényezők, melyek már a helikopter homlokfelület és a levegősűrűség hatását is tartalmazzák, *u*, *w* a sebességkomponensek, F F₁ F₂ pedig a légcsavarokból a helikopterre ható erők. F₁ F₂ azért különülnek el a másik két légcsavar *F* erejétől, mert a helikopter bólintó mozgásához ezek *F*-től eltérő értéke szükséges. A perdület tétel az Y tengelyre a következő alakban írható fel:

$$I_{vv}\dot{q} = F_2L - F_1L - c_M \cdot q^2$$

Itt I_{yy} a helikopter Y tengelyre vonatkozó másodrendű tehetetlenségi nyomatéka, q a bólintó szögsebesség és c_M a homlokfelület és a levegősűrűség hatását is tartalmazó Y tengelyre vonatkozó nyomatéki tényező.

Ezzel tulajdonképpen készen van a négyrotoros helikopter nemlineáris mozgásegyenleteinek levezetése. A nemlinearitást a négyzetes tagok és a szögfüggvények mutatják.

A nemlineáris egyenletrendszer numerikus megoldása

A mozgásegyenletekként kiadódó elsőrendű, nemlineáris differenciálegyenlet rendszert a legegyszerűbb numerikus szimulációval megoldani. Ha ismert a sebességek és szögsebességek kezdő értéke, a repülőgép kezdő pozíciója és orientációja, kormányfelület kitérései, a gázkar állása a hozzá tartozó vonóerővel és nyomatékokkal és a légkör jellemzői (például levegősűrűség) akkor a légerők és nyomatékok számíthatók és a teljes differenciálegyenlet rendszer felépíthető. A deriváltak ismeretében a következő időpillanatbeli sebességek és szögsebességek különféle integrál formulákkal meghatározhatók.

Legyen a repülőgép állapot vektora: $x^{T} = [u \ v \ w \ p \ q \ r]$ bemeneti vektora pedig $u^{T} = [\delta_{a} \ \delta_{e} \ \delta_{r} \ \delta_{th}]$ ekkor az állapotoktól és bemenetektől nemlineárisan függő állapot deriváltak tömören a következő egyenlettel adhatók meg:

 $\dot{\mathbf{x}} = \mathbf{f}(\mathbf{x}, \mathbf{u})$

Ahol f() egy nemlineáris függvény.

A differenciálegyenlet rendszer megoldásának nehézségét az adja, hogy az állapotok deriváltja függ maguktól az állapotoktól.

A megoldás legegyszerűbb módja az *Euler módszer* (téglalap szabály) mely feltételezi, hogy a derivált egy Δt időlépés alatt nem változik. Így az egymás után következő időpillanatokat az alábbi módon definiálva:

$$t_k t_{k+1} t_{k+2} \dots, k = 0 - \infty, \quad t_{k+1} - t_k = \Delta t, \forall k$$

Egy adott időpillanatbeli állapot az előző állapotból és bemenetből a következő módon számítható:

$$\mathbf{x}_{k+1} = \mathbf{x}_k + \mathbf{f}(\mathbf{x}_k, \mathbf{u}_k) \Delta t$$

Az Euler módszerrel kapott eredmény javítható az úgynevezett Heun formulával (trapéz szabály):

$$x_{k+1} = x_k + \frac{f(x_k, u_k) + f(x_{k+1}, u_{k+1})}{2} \Delta t$$

$$\overline{x}_{k+1} = x_k + f(x_k, u_k) \Delta t$$

$$x_{k+1} = x_k + \frac{f(x_k, u_k) + f(\overline{x}_{k+1}, u_{k+1})}{2} \Delta t$$

A trapéz szabályban definíció szerint a jobb oldalon szerepel a k+1 állapot, amit ekkor még nem ismerünk (a bemenetet ismertnek feltételezzük). Így a felírt formula csak közelítőleg oldható meg, a k+1 állapotot Euler módszerrel előre becsülve.

A gyakorlatban a legtöbbször valamilyen szimulációs programot (pl. Matlab Simulink) használunk a mozgásegyenletek megoldására, melyben számtalan beépített megoldó módszer közül választhatunk.

Nemlineáris rendszerek linearizálása a kis megzavarások módszerével

A 6 szabadságfokú repülőgépre és a négyrotoros helikopter síkbeli modelljére levezetett mozgásegyenlet rendszerek egyaránt nemlineárisak. Az irányítástechnika módszereinek nagy része viszont csak lineáris rendszerekre alkalmazható, ezért szükséges a mozgásegyenletek

linearizálása. Ezt részletesen csak a repülőgép dinamika első egyenletére írjuk fel, mert a többire hasonló módon kell.

1 Repülőgép mozgásegyenleteinek linearizálása

Először is feltesszük, hogy a nemlineáris rendszernek létezik 0 indexű paraméterekkel jellemzett úgynevezett trim állapota, melyben a rendszer egyensúlyban van (sebesség és szögsebesség deriváltja egyaránt 0). Egy nemlineáris rendszerre általában több ilyen állapot is létezik.

Ezt követően vesszük a jellemzők trim pont körüli kis megváltozásait, és ezeket behelyettesítjük az adott egyenletbe. Az egyensúlyi pont 0-ra vezető egyenletét figyelembe véve és a másodrendűen kicsiny tagokat elhagyva kapjuk végül a kis megzavarásokkal linearizált mozgásegyenletet, mely a trim pont körüli változásokat írja csak jól le.

$$\begin{split} & m\dot{u}=m\cdot r\cdot v-m\cdot q\cdot w+F_x+G_x+T\\ & u=u_0+\Delta u \quad v=v_0+\Delta v \quad w=w_0+\Delta w\\ & r=r_0+\Delta r \quad q=q_0+\Delta q\\ & F_x=F_{x0}+\Delta F_x \quad G_x=G_{x0}+\Delta G_x \quad T=T_0+\Delta T\\ & m\Delta \dot{u}=m(r_0+\Delta r)(v_0+\Delta v)-m(q_0+\Delta q)(w_0+\Delta w)+\\ & +F_{x0}+\Delta F_x+G_{x0}+\Delta G_x+T_0+\Delta T\\ & 0=mr_0v_0-mq_0w_0+F_{x0}+G_{x0}+T_0 \quad egyensúlyi \, pont\\ & m\Delta \dot{u}=mr_0\Delta v+mv_0\Delta r-mq_0\Delta w-mw_0\Delta q+\\ & +\Delta F_x+\Delta G_x+\Delta T \end{split}$$

Az Irányítástechnika tárgyakban jól megszokott $\dot{x} = Ax + Bu$ állapotdinamikai egyenlet tulajdonképpen mindig egy ilyen trim pont környezetében linearizált rendszer viselkedését írja le, tehát $\Delta \dot{x} = A \cdot \Delta x + B \cdot \Delta u$ alakúnak tekintendő (a vektorok aláhúzással jelölését irányításelméletben nem szokták alkalmazni).

A repülőgépre vonatkozó egyenletekben a légerők és nyomatékok kis megváltozásai elsőrendű Taylor sorba fejtéssel kaphatók meg (a második erőtől kezdve már csak a függvénykapcsolatokat jelölve):

$$\begin{split} \Delta F_{x} &= \frac{\partial F_{x}}{\partial u} \Delta u + \frac{\partial F_{x}}{\partial w} \Delta w + \frac{\partial F_{x}}{\partial \delta_{e}} \Delta \delta_{e} \\ \Delta F_{y} &= f \left(\Delta v \quad \Delta p \quad \Delta r \quad \Delta \delta_{r} \right) \\ \Delta F_{z} &= f \left(\Delta u \quad \Delta w \quad \Delta q \quad \Delta \delta_{e} \right) \\ \Delta L &= f \left(\Delta v \quad \Delta p \quad \Delta r \quad \Delta \delta_{r} \quad \Delta \delta_{a} \right) \\ \Delta M &= f \left(\Delta u \quad \Delta w \quad \Delta q \quad \Delta \delta_{e} \right) \\ \Delta N &= f \left(\Delta v \quad \Delta p \quad \Delta r \quad \Delta \delta_{r} \quad \Delta \delta_{a} \right) \end{split}$$

A képletekben δ_a , δ_e és δ_r a repülőgép csűrő (aileron), magassági (elevator) és oldal (rudder) kormányának kitérését jelentik.

Végül a repülőgép dinamikájára a kis megzavarásokkal kapott hat egyenlet két csoportra osztható: longitudinális (hosszdinamikai (Lo)) és laterális (keresztdinamikai (Lat)) egyenletekre:

 $\begin{array}{lll} \text{Lol.} & m\Delta \dot{u} = -mq_0 \Delta w - mw_0 \Delta q + \Delta F_x + \Delta G_x + \Delta T \\ \text{Lo2.} & m\Delta \dot{w} = mq_0 \Delta u + mu_0 \Delta q + \Delta F_z + \Delta G_z \\ \text{Lo3.} & I_{yy} \Delta \dot{q} = \Delta M \\ \text{Lat1.} & m\Delta \dot{v} = -mu_0 \Delta r + mw_0 \Delta r + \Delta F_y + \Delta G_y \\ \text{Lat2.} & I_{xx} \Delta \dot{p} - I_{xz} \Delta \dot{r} = \Delta L \\ \text{Lat3.} & I_{zz} \Delta \dot{r} - I_{xz} \Delta \dot{p} = \Delta N \end{array}$

A hosszdinamikai egyenletek a repülőgép test rendszer X-Z (függőleges) síkjában való mozgását írják le. Ezekben az u, w sebesség komponensek, a q bólintó szögsebesség és a δ_e , δ_{th} magassági kormány és gázkar bemenetek szerepelnek (utóbbiak a légerőkön, nyomatékon és a tolóerőn keresztül).

A keresztdinamikai egyenletek az X-Z síkból 'kilógó' mozgásokat írják le a v sebességgel, a p orsózó és r legyező szögsebességekkel δ_a , δ_r csűrő és oldalkormány bemenetekkel.

Longitudinális linearizált egyenletek

A légerők, a nyomaték és a gravitációs vektor Taylor sorfejtését és a θ bólintási szög egyszerűsített dinamikáját figyelembe véve a repülőgép hosszdinamikai mozgásegyenletei állapotteres alakban (a gázkar pozíció helyett a tolóerő megváltozását tekintve bemenetnek):

$$\begin{bmatrix} \Delta \dot{\mathbf{u}} \\ \Delta \dot{\mathbf{w}} \\ \Delta \dot{\mathbf{q}} \\ \Delta \dot{\mathbf{\theta}} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{x}}}{\partial \mathbf{u}} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{x}}}{\partial \mathbf{w}} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{x}}}{\partial q} - \mathbf{w}_{0} & -\cos\theta_{0} \cdot \mathbf{g} \\ \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{u}} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{w}} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{\mathbf{z}}}{\partial q} + \mathbf{u}_{0} & -\sin\theta_{0} \cdot \mathbf{g} \\ \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{u}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{w}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial q} + \mathbf{u}_{0} & -\sin\theta_{0} \cdot \mathbf{g} \\ \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{u}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{w}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial q} & 0 \\ \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{u}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial \mathbf{w}} & \frac{1}{m} \frac{\partial \Phi_{\mathbf{z}}}{\partial q} & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta \mathbf{u} \\ \Delta$$

Laterális linearizált egyenletek

A laterális dinamika Lat2 és Lat3 egyenleteiben mindkét szögsebesség deriváltja szerepel. A külön-külön egyenletek az alábbi transzformáció útján kaphatók meg:

$$\begin{split} I_{xx} \Delta \dot{p} - I_{xz} \Delta \dot{r} = \Delta L \\ I_{zz} \Delta \dot{r} - I_{xz} \Delta \dot{p} = \Delta N \end{split} \implies \begin{bmatrix} \Delta \dot{p} \\ \Delta \dot{r} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} I_1 & I_2 \\ I_2 & I_3 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta L \\ \Delta N \end{bmatrix} \\ I_1 = \frac{-I_{zz}}{-I_{xx}I_{zz} + I_{xz}^2} \quad I_2 = \frac{-I_{xz}}{-I_{xx}I_{zz} + I_{xz}^2} \quad I_3 = \frac{-I_{xx}}{-I_{xx}I_{zz} + I_{xz}^2} \end{split}$$

A légerők, a nyomaték és a gravitációs vektor Taylor sorfejtését és a ϕ bedöntési és ψ azimut szögek közelítő dinamikáját figyelembe véve a repülőgép keresztdinamikai mozgásegyenletei állapotteres alakban:

$$\begin{bmatrix} \Delta \dot{v} \\ \Delta \dot{p} \\ \Delta \dot{p} \\ \Delta \dot{\phi} \\ \Delta \dot{\phi} \\ \Delta \dot{\psi} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \frac{1}{m} \frac{\partial F_{y}}{\partial v} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{y}}{\partial p} + w_{0} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{y}}{\partial r} - u_{0} & g \cos \theta_{0} & 0 \\ I_{1} \frac{\partial L}{\partial v} + I_{2} \frac{\partial N}{\partial v} & I_{1} \frac{\partial L}{\partial p} + I_{2} \frac{\partial N}{\partial p} & I_{1} \frac{\partial L}{\partial r} + I_{2} \frac{\partial N}{\partial r} & 0 & 0 \\ I_{2} \frac{\partial L}{\partial v} + I_{3} \frac{\partial N}{\partial v} & I_{2} \frac{\partial L}{\partial p} + I_{3} \frac{\partial N}{\partial p} & I_{2} \frac{\partial L}{\partial r} + I_{3} \frac{\partial N}{\partial r} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{1 \cos \theta_{0}} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{1 \cos \theta_{0}} & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta v \\ \Delta p \\ \Delta \phi \\ \Delta \psi \end{bmatrix} + (11a)$$

$$+ \begin{bmatrix} \frac{1}{m} \frac{\partial F_{y}}{\partial \delta_{r}} & \frac{1}{m} \frac{\partial F_{y}}{\partial \delta_{a}} \\ I_{1} \frac{\partial L}{\partial \delta_{r}} + I_{2} \frac{\partial N}{\partial \delta_{r}} & I_{1} \frac{\partial L}{\partial \delta_{a}} + I_{2} \frac{\partial N}{\partial \delta_{a}} \\ I_{2} \frac{\partial L}{\partial \delta_{r}} + I_{3} \frac{\partial N}{\partial \delta_{r}} & I_{2} \frac{\partial L}{\partial \delta_{a}} + I_{3} \frac{\partial N}{\partial \delta_{a}} \\ 0 & 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta \delta_{r} \\ \Delta \delta_{r} \\ \Delta \delta_{a} \end{bmatrix}$$
(11b)

Ezek az egyenletek már az irányítástechnikában megszokott állapotdinamikai egyenlet alakjában vannak:

 $\dot{\mathbf{x}} = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{B}\mathbf{u}$

2 Négyrotoros helikopter mozgásegyenleteinek linearizálása

Négyrotoros helikopter bólintó dinamikája az alábbi nemlineáris mozgásegyenlet rendszerrel írható le:

$$\begin{split} & m\dot{u} = -mg \cdot \sin\theta - c_x u^2 \\ & m\dot{w} = mg \cdot \cos\theta - c_z w^2 + F_1 + F_2 + 2F \\ & I_{yy}\dot{q} = F_2 L - F_1 L - c_M \cdot q^2 \end{split}$$

Az egyensúlyi pontban, azaz lebegésben minden mozgásjellemző nulla: $u_0 = 0$ $w_0 = 0$ $q_0 = 0$ $\theta_0 = 0$ és a négy rotor ereje a helikopterre ható gravitációs erővel tart egyensúlyt: mg = 4F $\rightarrow$ F₁₀ = F F₂₀ = F

A kis megzavarások módszerének alkalmazása itt a négyzetes sebességi tagokra az alábbi eredményt adja:

$$(u_0 + \Delta u)^2 = u_0^2 + 2u_0\Delta u + \Delta u^2$$

Ebből a másodrendűen kicsiny tagot elhagyva és az egyensúlyi sebességet figyelembe véve teljesen zérus érték adódik, ami fizikailag nem megengedhető, mert elhanyagolja a teljes légellenállást (vagy annak nyomatékát a harmadik egyenletben). Így a linearizált modell bármekkora bemenő erő, vagy nyomaték változás hatására végtelen nagy sebességet, vagy szögsebességet fog produkálni. A helyes fizikai viselkedés megőrzése érdekében azért itt másfajta közelítés szükséges. A négyzetes sebesség változást felrajzolva a parabola lineáris közelítés, mert zérus értékű. A legjobb közelítés a maximálisan lehetséges Δu sebességváltozást figyelembe véve a parabola legkisebb négyzetes lineáris közelítése a

következő alakban: $\Delta u^2 = a_x \Delta u$. Ezt szemlélteti a 2. ábra. Fontos látni, hogy így kis sebességen nagyobb, nagy sebességen pedig kisebb ellenálláserőt fog adni a modellünk a valósnál.

2. ábra Egy parabola lehetséges lineáris közelítése

A nem négyzetes tagok közelítését egyszerűen beírva az alábbi linearizált egyenletrendszer adódik:

$$\begin{split} m\Delta \dot{u} &= -mg \cdot \sin \Delta \theta - c_x a_x \Delta u \\ m\Delta \dot{w} &= -c_z a_z \Delta w + \Delta F_1 + \Delta F_2 \\ I_{vv} \Delta \dot{q} &= \Delta F_2 L - \Delta F_1 L - c_M \cdot a_M \Delta q \end{split}$$

Felhasznált és ajánlott irodalom

- [1] Bokor József, Gáspár Péter: *Irányítástechnika járműdinamikai alkalmazásokkal*, Typotex kiadó, Budapest, 2008.
- Bauer Péter: Repülőgépek egyszerű referenciajel követő szabályzóinak tervezése LQ Servo módszerrel, Matlab/Simulink környezetben, BME Közlekedésautomatikai Tanszék, 2009.
   (url:

http://www.kjit.bme.hu/images/stories/targyak/automatikus_fedelzeti/lq_servo_terveze s.pdf)

- [3] Lantos Béla: *Irányítási rendszerek elmélete és tervezése, egyváltozós szabályozások,* Akadémiai Kiadó, Budapest, 2005.
- [4] Prof. Bokor József és szerzőtársai: *Irányítástechnika gyakorlatok*, Typotex kiadó, Budapest, 2012.
- [5] Randal W. Beard, Timothy W. McLain: *Small Unmanned Aircraft, Theory and Practice*, Princeton University Press, 2012.
- [6] Scott Gleason, Demoz Gebre-Egziabher: *GNSS Applications and Methods*, Artech House, 2009.
- [7] Rohács József, Gausz Zsanna, Gausz Tamás: *Repülésmechanika, egyetemi jegyzet*, Typotex kiadó 2012. (www.tankonyvtar.hu)
- [8] µBLOX: Datum Transformations of GPS Positions, Application Note, 5th July 1999.
- [9] Guowei Chai, Ben M. Chen and Tong Heng Lee: *Unmanned Rotorcraft Systems*, Advances in Industrial Control, Springer, London, 2011.